Euroopan parlamentti
2024-2029

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P10_TA(2025)0242

Digitaaliseen ja kestävään siirtymään soveltuva uusi lainsäädäntökehys tuotteille

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. lokakuuta 2025 digitaaliseen ja kestävään siirtymään soveltuvasta uudesta lainsäädäntökehyksestä tuotteille (2024/2119(INI))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon 18. tammikuuta 2023 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoiden 30. vuosipäivästä: saavutusten juhlistaminen ja tulevan kehityksen tarkastelu[1],

– ottaa huomioon 8. toukokuuta 2025 antamansa päätöslauselman vanhoista haasteista ja uusista kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla[2],

– ottaa huomioon komission työohjelman vuodeksi 2025 (COM(2025)0045),

– ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan uudesta lainsäädäntökehyksestä ”New Legislative Framework” (SWD(2022)0365),

– ottaa huomioon tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta 9. heinäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008[3],

– ottaa huomioon tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista ja päätöksen 93/465/ETY kumoamisesta 9. heinäkuuta

---

1 EUVL C 214, 16.6.2023, s. 8.
2 Hyväksytyt tekstit, P10_TA(2025)0107.
3 EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/765/oj.

2008 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 768/2008/EY[4],

– ottaa huomioon markkinavalvonnasta ja tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta sekä direktiivin 2004/42/EY ja asetusten (EY) N:o 765/2008 ja (EU) N:o 305/2011 muuttamisesta 20. kesäkuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1020[5] (markkinavalvonta-asetus),

– ottaa huomioon 5. helmikuuta 2025 annetun komission tiedonannon ”Kattava EU:n keinovalikoima turvallista ja kestävää verkkokauppaa varten” (COM(2025)0037),

– ottaa huomioon 17. toukokuuta 2023 annetun ehdotuksen asetukseksi unionin tullikoodeksista, Euroopan unionin tulliviranomaisen perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 952/2013 kumoamisesta (COM(2023)0258),

– ottaa huomioon 29. tammikuuta 2025 annetun komission tiedonannon ”EU:n kilpailukykykompassi” (COM(2025)0030),

– ottaa huomioon eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012[6] (standardointiasetus),

– ottaa huomioon tuotevastuusta ja neuvoston direktiivin 85/374/ETY kumoamisesta 23. lokakuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2024/2853[7] (tuotevastuudirektiivi),

– ottaa huomioon tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta 20. toukokuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/771[8],

---

4 EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/768(1)/oj.

5 EUVL L 169, 25.6.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj.

6 EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1025/oj.

7 EUVL L, 2024/2853, 18.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2853/oj.

8 EUVL L 136, 22.5.2019, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/771/oj.

– ottaa huomioon 11. joulukuuta 2019 annetun komission tiedonannon ”Euroopan vihreän kehityksen ohjelma” (COM(2019)0640),

– ottaa huomioon tavaroiden korjaamista edistävistä yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivien (EU) 2019/771 ja (EU) 2020/1828 muuttamisesta 13. kesäkuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2024/1799[9],

– ottaa huomioon kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kumoamisesta 12. joulukuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2394[10] (kuluttajansuoja-asetus),

– ottaa huomioon kuluttajien yhteisten etujen suojaamiseksi nostettavista edustajakanteista ja direktiivin 2009/22/EY kumoamisesta 25. marraskuuta 2020 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2020/1828[11],

– ottaa huomioon 29. kesäkuuta 2022 annetun komission tiedonannon ”Sininen opas – EU:n tuotesääntöjen täytäntöönpano-opas 2022”[12],

– ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevan EU:n kuluttajalainsäädännön toimivuustarkastuksesta ”Executive summary of the fitness check of EU consumer law on digital fairness” (SWD(2024)0231),

– ottaa huomioon digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta 19. lokakuuta 2022 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2022/2065[13] (digipalvelusäädös),

– ottaa huomioon kilpailullisista ja oikeudenmukaisista markkinoista digitaalialalla ja direktiivien (EU) 2019/1937 ja (EU) 2020/1828 muuttamisesta 14. syyskuuta 2022 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2022/1925[14] (digimarkkinasäädös),

– ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Uusi kiertotalouden toimintasuunnitelma –

---

9 EUVL L, 2024/1799, 10.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj.
10 EUVL L 345, 27.12.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2394/oj.
11 EUVL L 409, 4.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2020/1828/oj.
12 EUVL C 247, 29.6.2022, s. 1.
13 EUVL L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.
14 EUVL L 265, 12.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/1925/oj.

Puhtaamman ja kilpailukykyisemmän Euroopan puolesta” (COM(2020)0098),

– ottaa huomioon kestävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista, direktiivin (EU) 2020/1828 ja asetuksen (EU) 2023/1542 muuttamisesta sekä direktiivin 2009/125/EY kumoamisesta 13. kesäkuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1781[15] (kestävien tuotteiden ekologista suunnittelua koskeva asetus),

– ottaa huomioon sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 4. heinäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/19/EU[16] (SER-direktiivi),

– ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

– ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A10-0189/2025),

A. ottaa huomioon, että uusi lainsäädäntökehys on parantanut tuotelainsäädännön johdonmukaisuutta ja tehokkuutta sisämarkkinoilla yhdenmukaistettujen määritelmien ja talouden toimijoiden velvoitteiden, vaatimustenmukaisuuden arviointien, markkinavalvonnan ja ilmoitettujen laitosten akkreditoinnin avulla sekä yhdenmukaistettujen standardien vapaaehtoisella soveltamisella, jolla osoitetaan EU:n tuotelainsäädännön noudattaminen;

B. ottaa huomioon, että uusi lainsäädäntökehys on osoittautunut tehokkaaksi välineeksi tukea Euroopan kilpailukykyä ja sen käyttöönotto on merkinnyt merkittävää muutosta ja siirtymistä vanhasta lähestymistavasta uuteen lähestymistapaan; ottaa huomioon, että siinä keskitytään olennaisiin vaatimuksiin ja mahdollistetaan joustava sääntely-ympäristö, joka tukee innovointia ja kestävää kehitystä julkisen ja yksityisen sektorin vahvan kumppanuuden kautta eurooppalaisen standardointijärjestelmän puitteissa, jotta voidaan varmistaa, että markkinoille saatetaan ainoastaan vaatimustenmukaisia tuotteita;

C. ottaa huomioon, että vuonna 2022 tehty uuden lainsäädäntökehyksen arviointi tarjoaa oivallisen tilaisuuden sisällyttää sen tulokset tarkistusprosessiin ja varmistaa, että EU:n sääntelykehys on edelleen mukautettavissa tekniikan kehitykseen, digitalisaatioon, kestävyyteen ja markkinoiden muuttuviin tarpeisiin; ottaa huomioon, että uuden lainsäädäntökehyksen tarkistusprosessi tarjoaa oivallisen tilaisuuden arvioida sen vaikuttavuutta, tehokkuutta ja tarkoituksenmukaisuutta kiinnittäen erityistä huomiota parlamentin

---

15 EUVL L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj.

16 EUVL L 197, 24.7.2012, s. 38, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/19/oj.

painopisteisiin, joihin kuuluvat sosiaalinen osallisuus, ympäristövastuu, tuoteturvallisuus ja tuotteiden vaatimustenmukaisuus, kilpailukyky, tarpeettoman hallinnollisen rasitteen vähentäminen ja sisämarkkinoiden vahvistaminen;

D. toteaa, että uudessa lainsäädäntökehyksessä vahvistetaan yhtenäiset säännöt sen varmistamiseksi, että EU:n markkinoille saatetut tuotteet täyttävät yhdenmukaiset turvallisuus- ja laatustandardit, mikä pitää osaltaan yllä kuluttajansuojan korkeaa tasoa, jolle annetaan arvoa kaikissa jäsenvaltioissa;

E. ottaa huomioon, että uudella lainsäädäntökehyksellä, joka on osa eurooppalaista standardointijärjestelmää, on huomattava merkitys myös EU:n teollisuuden kilpailukyvylle, sillä se edistää innovointia, kannustaa teknisiä asiantuntijoita antamaan panoksensa vapaaehtoisesti sekä tuo turvallisia ja uusimpia teknologioita EU:n sisämarkkinoille;

F. ottaa huomioon, että tuotelainsäädännön nykyaikaistaminen erityisesti digitalisoinnin avulla voi yksinkertaistaa vaatimusten noudattamiseen liittyviä menettelyjä ja vähentää talouden toimijoiden, etenkin pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset), tarpeetonta hallinnollista rasitetta, samalla kun säilytetään korkeat turvallisuutta ja sääntelyn noudattamista koskevat vaatimukset;

G. katsoo, että uuden lainsäädäntökehyksen tarkistamisen on kehityttävä jatkuvasti, jotta voidaan puuttua uusiin riskeihin, kuten uusien teknologioiden yleistymiseen tuotteissa; toteaa, että siinä on myös otettava huomioon kasvava huoli vaarallisten aineiden esiintymisestä tuotteissa; ottaa huomioon, että uuden lainsäädäntökehyksen tarkistaminen on keskeinen väline, jolla vahvistetaan markkinavalvontakehystä, jotta voidaan vastata sähköisen kaupankäynnin ja digitaalisesti verkkoon liitettyjen tuotteiden kehittyvän luonteen asettamiin haasteisiin sekä mukautua kiertotalouden uusiin vaatimuksiin;

H. ottaa huomioon, että vaikka markkinavalvonta-asetuksen arviointi ei vielä olekaan osa uuden lainsäädäntökehyksen tarkistusta, se on osa laajempaa pyrkimystä varmistaa, että EU:n markkinoilla olevat tuotteet täyttävät tiukat turvallisuusstandardit eivätkä aiheuta riskejä kuluttajille tai ympäristölle;

I. katsoo, että digitaalista tuotepassia olisi käytettävä keskeisenä välineenä, jolla edistetään avoimuutta, jäljitettävyyttä ja yhtä lailla kuluttajien kuin viranomaisten tietoon perustuvaa päätöksentekoa;

J. toteaa, että digitaalisen tuotepassin horisontaalinen monialainen täytäntöönpano, joka kattaa uudet, käytetyt, kunnostetut ja uudelleenvalmistetut tavarat, vähentäisi kestävyysraportoinnin hajanaisuutta ja varmistaisi johdonmukaisuuden kaikkialla sisämarkkinoilla;

K. ottaa huomioon, että sähköisellä kaupankäynnillä on merkittävä rooli kuluttajien kokemusten muokkaamisessa, sillä se tuo lisää mukavuutta, laajentaa monenlaisten tavaroiden ja palvelujen saatavuutta ja antaa kuluttajille mahdollisuuden hyötyä edullisemmista ostovaihtoehdoista; toteaa, että se aiheuttaa samalla merkittäviä kuluttajansuojaan liittyviä haasteita, kuten altistuminen vaarallisille tai vaatimustenvastaisille tuotteille, erot tietojen saatavuudessa, selkeydessä ja vertailtavuudessa sekä kaupalliset käytännöt, jotka on suunniteltu hyödyntämään kuluttajien käyttäytymismalleja ja haavoittuvuuksia;

L. ottaa huomioon, että vuosina 2022–2023 EU:n uusiokaupan markkinoiden arvon arvioitiin olevan 94 miljardia euroa, mikä on 12,3 prosenttia sähköisen kaupankäynnin kokonaismäärästä, ja että sen ennustetaan kasvavan vuoteen 2025 mennessä 120 miljardiin euroon, mikä vastaa 14:ää prosenttia sähköisestä kaupankäynnistä; korostaa, että nopean kasvun taustalla on useita tekijöitä, kuten kuluttajien lisääntyvä tietoisuus kestävyydestä ja ympäristönäkökohdista, kohtuuhintaisten vaihtoehtojen kasvava kysyntä ja lisääntyvä kiinnostus ainutkertaisia tuotteita kohtaan, koska uusiokauppa lisää vintage-tuotteiden ja tuotannosta poistuneiden tavaroiden saatavuutta;

M. ottaa huomioon, että tuotteiden verkkokaupan lisääntyminen on merkittävä haaste, koska vaikeudet tunnistaa vastuullisia osapuolia, kuten EU:n ulkopuolisia myyjiä tai välittäjiä, vaikeuttavat valvontaa; toteaa, että EU:n lainsäädäntöä rikkovien verkkomyyjien jäljittämisessä ja toimissa niitä vastaan on edelleen porsaanreikiä, jotka mahdollistavat vaatimustenvastaisten tuotteiden myynnin ilman asianmukaista valvontaa;

N. ottaa huomioon, että verkkokauppa-alustoihin sovelletaan erilaisia digipalvelusäädökseen ja yleiseen tuoteturvallisuusasetukseen[17] perustuvia velvoitteita ja että ne voidaan saattaa tuotevastuudirektiivin nojalla vastuuseen tietyissä tilanteissa; toteaa tähän liittyen, että verkkoalustat ovat vastuussa, jos ne eivät noudata nimenomaisia velvoitteitaan välittäjinä; katsoo, että sähköinen kaupankäynti etenkin erittäin suurilla verkkoalustoilla ja EU:n ulkopuolisilla alustoilla aiheuttaa edelleen merkittäviä haasteita EU:n kilpailukyvylle ja herättää huolta kuluttajien oikeuksista sekä terveydestä ja turvallisuudesta, erityisesti siksi, että tiettyjen tuoteluokkien vaikutuksiin haavoittuvassa asemassa oleviin kuluttajaryhmiin olisi puututtava kiireellisesti;

---

17 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/988, annettu 10. toukokuuta 2023, yleisestä tuoteturvallisuudesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2020/1828 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY ja neuvoston direktiivin 87/357/ETY kumoamisesta (EUVL L 135, 23.5.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

O. ottaa huomioon, että vaikka uuden lainsäädäntökehyksen tavoitteena on yhdenmukainen täytäntöönpano, vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten toteutus ja valvonta vaihtelevat EU:n jäsenvaltioissa; ottaa huomioon, että jotkin maat saattavat olla huolellisempia tarkastusten tekemisessä ja vaatimusten noudattamisen valvonnassa, kun taas joissakin toisissa maissa tässä on viivästyksiä tai sitä ei pidetä ensisijaisena; toteaa, että tämä epäjohdonmukainen täytäntöönpano voi aiheuttaa eroja tuoteturvallisuuden tasoissa ja vääristää sisämarkkinoita;

P. katsoo, että uudessa lainsäädäntökehyksessä on varmistettava, että vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt ovat yhdenmukaistettuja, luotettavia ja edelleen tarkoituksenmukaisia yhä monimutkaisempien digitaalisten ja yhteenliitettyjen tuotteiden käsittelemiseksi, mukaan lukien niiden kyberturvallisuusriskit ja kehittyvät tekniset ominaisuudet, ja että samalla on asetettava etusijalle kuluttajien turvallisuus ja oikeudet;

Q. katsoo, että uuden lainsäädäntökehyksen olisi sisällettävä selkeitä suuntaviivoja, joilla varmistetaan johdonmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa, ylläpidetään korkeita tuoteturvallisuusstandardeja ja edistetään oikeudenmukaisuutta ja avoimuutta sisämarkkinoilla;

R. katsoo, että ilmoitettujen laitosten roolia vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa on vahvistettava lisäämällä avoimuutta, riippumattomuutta ja osaamista akkreditointijärjestelmässä, helpottamalla tuotteiden tunnustamista kaikissa EU:n jäsenvaltioissa ja varmistamalla, että laitokset voivat vastata tehokkaasti digitalisaation ja kiertotalouden haasteisiin ja samalla turvata sekä yritysten ja erityisesti pk-yritysten että kuluttajien edut;

S. toteaa, että useat jäsenvaltiot ovat jo alentaneet uudelleenkäytettävien, kunnostettujen, korjattujen ja käytettyjen tavaroiden arvonlisäveroa, hyväntekeväisyystarkoituksessa ja yhteisötalouden alustoilla myytävät tuotteet mukaan luettuina, päämääränään tukea kiertotalouden periaatteita ja paikallista taloutta;

Talouden toimijoiden roolit ja vastuut

1. korostaa, että tarvitaan tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottava malli, jossa säilytetään uuden lainsäädäntökehyksen perusperiaatteet ja otetaan huomioon uudet toimintapoliittiset painopisteet ja vuoden 2022 arvioinnin tulokset, etenkin kestävyys, digitalisaatio ja tehostettu markkinavalvonta; korostaa, että tarkistuksen olisi hyödytettävä kuluttajia ja yrityksiä;

2. korostaa, että uuden lainsäädäntökehyksen olisi oltava niiden yleisten tavoitteiden mukainen, jotka koskevat oikeusvarmuuden ja avoimuuden lisäämistä sekä yritysten että kuluttajien kannalta ja EU:n kilpailukyvyn vahvistamista ja täytäntöönpanon tehostamista

yksinkertaistamalla vaatimusten noudattamiseen liittyviä menettelyjä ilman, että heikennetään turvallisuus- tai laatustandardeja; korostaa, että yksinkertaistamista olisi jatkettava tarpeettoman hallinnollisen rasitteen vähentämiseksi heikentämättä sovittuja politiikkatavoitteita tai kuluttajansuojaa;

3. kehottaa varmistamaan tarkistuksen yhteydessä johdonmukaisuuden EU:n tuotelainsäädännössä kauttaaltaan, myös yleisen tuoteturvallisuusasetuksen, tuotevastuudirektiivin, kestävien tuotteiden ekologista suunnittelua koskevan asetuksen, tekoälysäädöksen[18] ja digipalvelusäädöksen kanssa, jotta voidaan varmistaa turvallisten ja vaatimustenmukaisten tuotteiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla; kehottaa komissiota tarkistamaan ja tarvittaessa saattamaan ajan tasalle talouden toimijoiden roolit ja vastuut ja niiden päätöksen N:o 768/2008/EY mukaiset velvoitteet, jotta voidaan parantaa oikeusvarmuutta, tehostaa kuluttajansuojaa ja varmistaa, että EU:n talouden toimijat voivat toimia samoin edellytyksin sisämarkkinoilla ja EU:n ulkopuolisiin yrityksiin nähden;

4. tähdentää, että tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta EU:ssa vastuussa olevat henkilöt, jotka toimivat EU:n ulkopuolisten elinkeinonharjoittajien puolesta, eivät useinkaan voi tarjota kuluttajille hyvitystä tai korvauksia etenkään valtuutettuna edustajana toimiessaan; toteaa lisäksi, että ei ole olemassa yhdenmukaistettuja vaatimuksia sen varmistamiseksi, että nämä toimijat voivat täyttää velvoitteensa; kehottaa komissiota nopeuttamaan perusteellista arviointiaan unionin markkinoille saatettujen tuotteiden vastuuhenkilöitä koskevien säännösten tehokkuudesta myös markkinavalvonta-asetuksen 4 artiklaa koskevan välikertomuksen tulosten perusteella; kehottaa komissiota harkitsemaan sellaisen pakollisen vaatimuksen käyttöönottoa, jonka mukaan EU:n ulkopuolisten elinkeinonharjoittajien on nimettävä EU:hun vastuuhenkilö, jolla on suurempi oikeudellinen ja taloudellinen vastuu, jotta varmistetaan, että kuluttajat eivät jää vaille oikeussuojaa ja että EU:n yrityksillä ja EU:n ulkopuolisilla yrityksillä on tasapuoliset toimintaedellytykset; vaatii lisäksi komissiota asettamaan vastuuhenkilöille toiminnallisia vaatimuksia, joihin voi sisältyä niiden taloudelliseen vakavaraisuuteen tai kykyyn hoitaa tehtävänsä tehokkaasti liittyviä näkökohtia;

5. korostaa, että uuden lainsäädäntökehyksen on kehityttävä tukemaan kiertotalouden ja digitalisaation vaatimusten integrointia toimivuustarkastuksessa ja uuden lainsäädäntökehyksen arvioinnissa esitetyn mukaisesti; toteaa, että tähän sisältyy sen varmistaminen,

---

18 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1689, annettu 13. kesäkuuta 2024, tekoälyä koskevista yhdenmukaistetuista säännöistä ja asetusten (EY) N:o 300/2008, (EU) N:o 167/2013, (EU) N:o 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 ja (EU) 2019/2144 sekä direktiivien 2014/90/EU, (EU) 2016/797 ja (EU) 2020/1828 muuttamisesta (tekoälysäädös) (EUVL L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

että vaatimustenmukaisuuden arvioinneilla vastataan tehokkaasti nopeasti kehittyvien teknologioiden, kuten ohjelmisto- ja laitteistopäivitysten, tuotteiden liitettävyyden ja tekoälyn, mukanaan tuomiin haasteisiin, sillä ne voivat muuttaa tuotteen olennaisia ominaisuuksia sen jälkeen kun tuote on saatettu markkinoille; toteaa, että tähän sisältyy myös kilpailukyvyn tukeminen ja yksinkertaistetut vaatimustenmukaisuuden noudattamiseen liittyvät menettelyt;

6. kehottaa komissiota varmistamaan uuden lainsäädäntökehyksen asianmukaisen soveltamisen, jonka on oltava johdonmukaista olemassa olevan unionin lainsäädännön kanssa, mukaan lukien säännökset, joilla vahvistetaan kuluttajansuojaa tekoälyn käytön ja automatisoidun päätöksenteon yhteydessä; muistuttaa tässä yhteydessä yleisen tietosuoja-asetuksen[19] ja tekoälysäädöksen nykyisistä säännöksistä, joiden mukaan kuluttajille on ilmoitettava selvästi, jos päätöksiä tehdään käyttäen tekoälyä tai automaattista käsittelyä, etenkin jos on kyse henkilötiedoista, ja katsoo, että kuluttajilla olisi oltava mahdollisuus pyytää ihmisen osallistumista tällaisissa tapauksissa;

7. korostaa markkinavalvonta-asetuksen tehokkaan ja johdonmukaisen täytäntöönpanon merkitystä, sillä se on uuden lainsäädäntökehyksen kulmakivi; painottaa kansallisten markkinavalvontaviranomaisten keskeistä roolia EU:n markkinoille saatettujen, myös verkossa myytävien, tuotteiden turvallisuuden ja vaatimustenmukaisuuden varmistamisessa; vaatii vahvistamaan niiden operatiivisia valmiuksia ja koordinointia sekä kansallisella että EU:n tasolla erityisesti paremman riskiperusteisen suunnittelun ja yhteisten toimien avulla ja kehottaa komissiota arvioimaan tarvetta EU:n markkinavalvontaviranomaiselle; toteaa, että on tarpeen varmistaa markkinavalvontaviranomaisten riittävät resurssit, parempi yhteistyö, tehostettu tietojenvaihto ja digitaalisten välineiden käyttö; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan jatkossakin yhteistyömekanismeja, kuten tuotteiden vaatimustenmukaisuutta käsittelevää EU:n verkostoa, ja varmistamaan johdonmukaiset täytäntöönpanokäytännöt eri aloilla ja yli rajojen, jotta voidaan varmistaa hyvin toimiva markkinavalvontajärjestelmä, joka on ratkaisevan tärkeä kuluttajansuojan, oikeudenmukaisen kilpailun ja luottamuksen turvaamiseksi sisämarkkinoilla;

8. panee merkille, että markkinavalvonta-asetuksen arviointi ei vielä ole osa uuden lainsäädäntökehyksen tarkistusta mutta se ja tarkistusehdotus pitäisi saattaa päätökseen joulukuuhun 2026 mennessä; painottaa markkinavalvonta-asetuksen ratkaisevaa

---

19 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27. huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

merkitystä markkinavalvonnan tehostamisessa kaikkialla EU:ssa; ehdottaa, että jatketaan markkinavalvonta-asetuksen riskinarviointien käyttöä suuririskisten tuotteiden tunnistamiseksi ja sen seuraamiseksi, ovatko talouden toimijat, erityisesti kolmansista maista peräisin olevat toimijat, noudattaneet aiemmin vaatimuksia; kehottaa komissiota arvioimaan sellaisen riskiperusteisen hälytysjärjestelmän toteutettavuutta, joka koskee aiemmin heikosti vaatimuksia noudattaneita toimijoita ja joka voisi mahdollistaa tehostetun markkinavalvonnan; ehdottaa, että annetaan jäsenvaltioiden nimeämien kansallisten viranomaisten käyttöön ennakoivampi ja digitaalisesti toimiva valvontamekanismi, jonka avulla voidaan varmistaa tehokkaampi ja johdonmukaisempi valvonta; korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää saattaa markkinavalvonta-asetus ajan tasalle, jotta voidaan virtaviivaistaa ja standardoida markkinavalvontaviranomaisten toimia ja tietojenvaihtoa EU:ssa; suosittaa kehittämään keskeisiä tulosindikaattoreita, joilla vaatimustenmukaisuutta arvioidaan järjestelmällisesti ja objektiivisesti;

Digitaalinen tuotepassi

9. nostaa esille horisontaalisen ja yhteentoimivan digitaalisen tuotepassin edut välineenä, joka voi tarjota yhdenmukaistettuja tietoja tuotteiden ominaisuuksista, tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta, toimitusketjuista, energiatehokkuudesta ja yksityiskohtaisista kestävyysparametreistä sekä olennaista tietoa tuotteiden koostumuksesta, kestävyydestä, korjattavuudesta, uudelleenkäytettävyydestä, kierrätettävyydestä, huoltokuluista sekä varaosien hinnasta ja saatavuudesta; toteaa, että digitaaliseen tuotepassiin sisällytettävissä tiedoissa on otettava huomioon tuoteluokka ja erilaiset käyttöoikeudet toimijoista riippuen; katsoo, että digitaalisesta tuotepassista olisi tultava kuluttajien, viranomaisten ja kaikkien arvoketjuun kuuluvien yritysten ensisijainen tietolähde;

10. katsoo, että digitaalisen tuotepassin olisi korvattava nykyiset vaatimustenmukaisuusvakuutukset, jotta vaatimustenmukaisuutta koskevia vaatimuksia voidaan virtaviivaistaa; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti tulevaan leluturvallisuusasetukseen, joka sallii talouden toimijoiden käyttää yksinomaan digitaalista tuotepassia vaatimustenmukaisuusvakuutusten laatimisen sijaan;

11. painottaa digitaalisen tuotepassin merkitystä, kun se lisää kuluttajien mahdollisuuksia tehdä tietoisia valintoja ja vahvistaa näin kuluttajien luottamusta ja helpottaa tuotteiden kierrättämistä; korostaa, että sillä voidaan tukea kestävää kuluttamista EU:n ilmasto- ja ympäristötavoitteiden mukaisesti ja auttaa kuluttajia toimimaan kestävän talouden eduksi sisämarkkinoilla;

12. painottaa, että horisontaalinen digitaalinen tuotepassi tehostaisi merkittävästi markkinavalvonta- ja tulliviranomaisten työtä, sillä se

mahdollistaisi tuotteiden vaatimustenmukaisuutta koskevien olennaisten tietojen tehokkaan analysoinnin vaatimustenmukaisuuden tarkastuksia varten; korostaa, että markkinavalvontaviranomaisten olisi varmistettava, että talouden toimijat toimittavat aina vaadittavat tiedot ja että ne ovat jatkuvasti kuluttajien, viranomaisten, kunnostajien ja korjaajien saatavilla asiaa koskevassa lainsäädännössä vahvistettujen määräaikojen, käyttöoikeuksien ja muiden asiaankuuluvien säännösten mukaisesti; korostaa, että komission olisi tarjottava räätälöityä apua, selkeitä ohjeita, yksinkertaistettuja menettelyjä ja valmiuksien kehittämisvälineitä asianomaisille talouden toimijoille, etenkin pk-yrityksille, digitaalisen tuotepassin täytäntöönpanon helpottamiseksi;

13. kehottaa komissiota laatimaan kunnianhimoisen strategian sen varmistamiseksi, että digitaalinen tuotepassi on täysin yhteentoimiva olemassa olevien tietokantojen kanssa, joita ovat muun muassa Safety Gate -pikahälytysjärjestelmä, markkinavalvontaa koskeva tieto- ja viestintäjärjestelmä, Euroopan unionin tullialan yhdennetyn palveluympäristön todistustenvaihtojärjestelmä (Certex) ja tuleva EU:n tullidatakeskus, sekä kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä annetun asetuksen nojalla kehitettyjen mekanismien kanssa; katsoo, että digitaalisen tuotepassin sisältämien tietojen olisi oltava koneellisesti luettavissa ja helposti siirrettävissä näiden järjestelmien välillä, jotta varmistetaan, että yhden markkinavalvonta- tai tulliviranomaisen vaarallisiksi tai vaatimustenvastaisiksi toteamista tuotteista ilmoitetaan automaattisesti kaikille;

14. kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisuutta integroida digitaalinen tuotepassi asteittain uuteen lainsäädäntökehykseen horisontaalisena vaatimuksena kaikille unionin markkinoilla saataville asetetuille asianomaisille tuotteille; toteaa kuitenkin, että digitaalinen tuotepassi on vielä varhaisessa kehitysvaiheessa ja tarvitaan vaiheittaista lähestymistapaa sen varmistamiseksi, että talouden toimijat voivat mukautua sovellettavien vaatimusten noudattamiseen, jotta se voidaan toteuttaa kaikilta osin;

15. toteaa, että useat yritykset kehittävät aktiivisesti räätälöityjä ratkaisuja digitaalisen tuotepassin soveltamiseksi käytettyihin tavaroihin ja että tällaisten tuotteiden elinkaaren seurantaan on jo olemassa teknisiä välineitä; kehottaa komissiota arvioimaan tällaisia aloitteita ja tutkimaan, voitaisiinko käytettyjen tavaroiden digitaalisen tuotepassin asteittaisella käyttöönotolla – sen jälkeen kun uusien tuotteiden digitaalinen tuotepassi on toteutettu kaikilta osin – osaltaan edistää kiertotalouden liiketoimintamalleja, lisätä kuluttajien luottamusta, tukea ympäristötavoitteita ja vaalia turvallisuusnormeja antamalla sekä markkinavalvontaviranomaisille että kuluttajille mahdollisuus arvioida käytettyjen tavaroiden hyväksyttävyyttä, laatua ja suorituskykyä; korostaa kuitenkin käytettyihin tavaroihin liittyviä erityisiä piirteitä, sillä niiden yhteydessä myyjällä, joka on usein kuluttaja, on rajalliset mahdollisuudet saattaa digitaalinen tuotepassi oikein ajan tasalle;

toteaa siksi, että kunnostajien, uudelleenvalmistajien ja käytettyjen tavaroiden maahantuojien kaltaisten toimijoiden voi olla vaikea saada alkuperäisiä tietoja; kehottaa komissiota tarkastelemaan digitaalista tuotepassia ja siihen liittyviä vaatimuksia kiertotaloustuotteiden näkökulmasta ja arvioimaan, miten ne voivat parhaiten edistää kiertotaloutta;

16. katsoo, että digitaalinen tuotepassi olisi pantava täytäntöön tavalla, joka tukee talouden toimijoita yksinkertaistamalla niiden vaatimustenmukaisuusvelvoitteita, tekemällä mahdolliseksi välittää enemmän pakollisia tietoja digitaalisesti, vähentämällä vaatimuksia paperimuodossa annettavista tiedoista ja tarjoamalla yhden välineen kaikkia tuotteiden vaatimustenmukaisuutta koskevia ja tietovaatimuksia varten; korostaa kuitenkin, että kaikki kuluttajien turvallisuuden kannalta ratkaisevan tärkeät tiedot olisi annettava myös paperimuodossa käyttäjille, koska näillä ei välttämättä ole tarvittavaa digitaalista lukutaitoa tai teknisiä keinoja näiden tietojen saamiseksi;

17. katsoo, että CE-merkintä on auttanut valmistajia osoittamaan tuotteiden vaatimustenmukaisuuden, jota markkinavalvontaviranomaiset voivat sen jälkeen arvioida; panee merkille tarpeen lisätä tietämystä CE-merkinnästä ja riskeistä, joita kuluttajille aiheutuu siitä, että sitä pidetään harhaanjohtavasti turvallisuus- tai laatumerkintänä; huomauttaa, että väärinkäsitysten välttämiseksi ja digitaalisen tuotepassin kautta tapahtuvan tietojen kulun yhdenmukaistamiseksi komission olisi arvioitava CE-merkinnän toteutettavuutta tavoilla, jotka soveltuvat eri tuoteluokille, ja sitä, olisiko CE-merkintä toteutettava fyysisessä muodossa tuotteessa tai ennemminkin ainoastaan digitaalisen tuotepassin kautta;

18. kehottaa komissiota harkitsemaan digitaalisen tuotepassin kautta annettavien asiaankuuluvien CE-merkintää koskevien tietojen yhdenmukaistamista avoimuuden lisäämiseksi ja kattavien tuotetietojen tarjoamiseksi; katsoo, että komission olisi tehostettava toimiaan sen varmistamiseksi, että digitaalisen tuotepassin tiedonsiirtovälineet (kuten QR-koodit, viivakoodit tai RFID-tunnisteet) sisältävät asianmukaisia ja oikeasuhtaisia teknisiä turvatoimia, joiden avulla vähennetään huomattavasti kullekin tuoteluokalle ominaista väärennösten riskiä, jotta voidaan varmistaa tietojen aitous ja eheys, estää luvaton kopiointi ja vahvistaa markkinavalvontamekanismeja ja siten edistää kestävyyttä ja tehostaa kuluttajansuojaa;

19. kehottaa komissiota arvioimaan yhdenmukaistettujen menetelmien mahdollista käyttöä digitaalisessa tuotepassissa ympäristö-, kestävyys- ja suorituskykymittauksia varten, jotta voidaan tukea EU:n laajuisten, kunkin tuotteen ominaisuuksiin soveltuvien kestävyysindikaattorien mahdollista laatimista; toteaa, että näihin olisi sisällyttävä asiaankuuluvat parametrit, kuten jäljitettävyys,

kierrätettävyys ja suorituskyky kiertotalouden kannalta; tähdentää, että tämän indeksin olisi oltava suoraan ja helposti saatavilla tuotteessa olevan digitaalisen tuotepassin tiedonsiirtovälineen, kuten QR-koodin, kautta, ja toteaa, että tämän olisi annettava kuluttajille mahdollisuus saada selkeitä, jäsenneltyjä, vakiomuotoisia ja todennettavissa olevia tietoja tuotteesta kuluttajien luottamuksen ja tietämyksen lisäämiseksi; katsoo, että myös EU:n yritykset hyötyisivät siitä, koska yhdenmukaistettujen menetelmien käyttö helpottaisi niiden omien kestävyysindeksien kehittämistä ja vähentäisi vaatimusten noudattamisen kustannuksia ja koska avoimuuden lisääminen antaisi niille mahdollisuuden kilpailla laadun ja kestävyyden perusteella eikä niinkään hinnan tai määrän perusteella;

20. korostaa, että digitaalinen tuotepassi voitaisiin sisällyttää jätehierarkian periaatteisiin tavalla, jota voitaisiin tukea asianmukaisilla indikaattoreilla, jotta uudelleenkäyttö asetetaan etusijalle kierrätykseen nähden; painottaa, että on varmistettava, että valmistajat säilyttävät keskeiset tuotetiedot pitkäaikaisesti;

Kestävät liiketoimintamallit ja kulutusmallit

21. kannattaa uuden lainsäädäntökehyksen mukauttamista laajempiin EU:n aloitteisiin, joilla tuetaan kestävyyttä, korjattavuutta ja pitkäikäisten tuotteiden suunnittelua, kuten kestävien tuotteiden ekologista suunnittelua koskeva asetus, korjauttamisoikeutta koskeva direktiivi, direktiivi kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä vihreässä siirtymässä, standardointiasetus ja jätepuitedirektiivi[20]; toteaa, että näin kannustetaan kuluttajia siirtymään pois kestämättömistä kulutustottumuksista ja samalla varmistetaan, että uuden lainsäädäntökehyksen tarkistaminen edistää digitalisaatiota ja yksinkertaistettuja menettelyjä ja parantaa EU:n yritysten kilpailukykyä;

22. kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisuutta sisällyttää laajennettua tuottajan vastuuta koskevia järjestelmiä uuteen lainsäädäntökehykseen sellaisen yhdenmukaistetun kehyksen aikaansaamiseksi, johon voisi sisältyä taloudellisten kannustimien ja korjaussetelien kaltaisia toimia; katsoo, että komission olisi arvioitava, voidaanko uuden lainsäädäntökehyksen selkeillä määritelmillä ja vastuiden rajaamisella ehkäistä päällekkäisyyksiä ja varmistaa, että laajennettua tuottajan vastuuta koskevilla säännöksillä kaksinkertaistamisen sijaan tehostetaan alakohtaista lainsäädäntöä ja jätelainsäädäntöä, edistetään kilpailukykyä yhdenmukaistamalla vaatimusten noudattamista koskevia edellytyksiä, etenkin kun kyseessä ovat paikallisesti tuotetut tuotteet,

---

20 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19. marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/98/oj).

joiden ympäristöjalanjälki on pienempi, lisätään avoimuutta ja varmistetaan reilu kilpailu sisämarkkinoilla;

23. on vahvasti sitä mieltä, että kestävyys on ratkaisevan tärkeää laadukkaiden ja pitkäkestoisten tuotteiden edistämiseksi ja että kestävien tuotteiden ekologista suunnittelua koskevan asetuksen mukaisesti uudella lainsäädäntökehyksellä olisi pyrittävä varmistamaan, että valmistajat tarjoavat varaosia ja huoltopalveluja pitkällä aikavälillä tuoteluokista riippuen, jolloin varmistetaan, että tuotteet pysyvät toimivina, ja vähennetään niiden ennenaikaista hävittämistä;

24. kehottaa komissiota laatimaan uudessa lainsäädäntökehyksessä yhdenmukaiset säännökset tuotteiden kierrätyksestä ja asianmukaisesta hävittämisestä niiden elinkaaren lopussa ottaen huomioon kestävien tuotteiden ekologista suunnittelua koskevassa asetuksessa ja jätepuitedirektiivissä asetetut vaatimukset; ehdottaa, että tähän voisi kuulua vastaanottojärjestelmien ja erityisten tukitoimenpiteiden kehittäminen digitaalisten laitteiden ja muiden tuotteiden kunnostamisen, uudelleenkäytön ja kestävän käsittelyn edistämiseksi;

25. on huolissaan pikamuodin ja ultrapikamuodin ympäristövaikutuksista ja sosiaalisista ja taloudellisista vaikutuksista ja niiden tosiasiallisista ja mahdollisista vaikutuksista kuluttajansuojaan; korostaa, että nämä käytännöt luovat myös merkittäviä haasteita unionin tuotelainsäädännölle sekä mahdollisesti saavat aikaan reilua kilpailua koskevia ongelmia; toteaa huolestuneena, että monet markkinoille saatetut tuotteet eivät täytä EU:n kemikaali- ja turvallisuusvaatimuksia ja että talouden toimijoiden vastuuvelvollisuus on usein vähäinen; kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisuutta kehittää selkeitä ja yhdenmukaistettuja määritelmiä pikamuodilla ja ultrapikamuodille, jotta voidaan puuttua nimenomaan näihin liiketoimintamalleihin liittyviin riskeihin, varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille markkinatoimijoille ja estää sääntelyn pirstoutuminen sisämarkkinoilla; kehottaa lisäksi komissiota arvioimaan säännöksiä, joilla varmistettaisiin, että käytettävissä on sellaisia täysin toimivia välineitä, joilla voidaan vastata ultrapikamuodin ja heikkolaatuisten tuotteiden lisääntymisen aiheuttamiin haasteisiin; katsoo, että tällaisia voisivat olla muun muassa luotettavammat menettelyt vaatimustenmukaisuuden arviointia varten ja tehostetut valvontakeinot; kehottaa komissiota turvaamaan sisämarkkinat, joilla taataan kuluttajansuojan mahdollisimman korkea taso samalla kun mahdollistetaan innovatiivisten tuotteiden ja ideoiden lisääntyminen ja vähennetään vastuullisiin yrityksiin ja vaatimustenmukaisiin tuotteisiin kohdistuvaa tarpeetonta hallinnollista rasitetta;

Käytettyjen tavaroiden myyjät, kunnostajat, korjaajat ja kiertotalouden liiketoimintamallin muut toimijat

26. painottaa erityisesti tarvetta vahvistaa yhdenmukaistetut määritelmät käsitteille ”uudelleenvalmistaja”, ”kunnostaja”, ”korjaaja” ja tarvittaessa yhteisötalouden, talouden ja kiertotalouden toimijoille; toteaa, että tällaisten yhteisten määritelmien puuttuessa nämä toimijat voidaan virheellisesti luokitella valmistajiksi tai maahantuojiksi ja näin ollen katsoa, että ne eivät noudata näihin luokkiin sovellettavia velvoitteita, mikä saattaa altistaa ne seuraamuksille; toteaa, että tällaisten määritelmien olisi oltava oikeasuhtaisia ja että niillä lisätään oikeusvarmuutta ja avoimuutta näiden talouden toimijoiden oikeuksista ja velvollisuuksista; katsoo, että nämä määritelmät on yhdenmukaistettava kestävien tuotteiden ekologista suunnittelua koskevassa asetuksessa olevien vastaavien toimintojen määritelmien kanssa, jotta varmistetaan kestävyysvaatimusten yhdenmukainen soveltaminen;

27. korostaa, että yhteisiä määritelmiä laadittaessa olisi otettava huomioon ne nimenomaiset velvoitteet, joita talouden toimijat, muun muassa kunnostajat, korjaajat ja muut uudet talouden toimijat, voivat kohtuudella noudattaa, kun otetaan huomioon niiden liiketoimintamallien luonne ja rajoitukset; katsoo, että oikeudellisen selkeyden lisääminen edistäisi käytettyjen tavaroiden markkinoiden kehitystä ja siirtymistä kohti kestävämpää ja joustavampaa kulutusmallia, josta on hyötyä erityisesti pk-yrityksille ja paikalliselle taloudelliselle toiminnalle; nostaa tässä yhteydessä esille korjauttamisoikeutta koskevan direktiivin nojalla vahvistettujen sääntöjen merkityksen tuotteiden korjaamisen helpottamisessa ja sen tekemisessä houkuttelevammaksi kuluttajille;

28. toteaa, että on tärkeää parantaa kuluttajien luottamusta käytettyihin tavaroihin, ja kehottaa perustamaan EU:n laajuisen sertifiointimekanismin kunnostajia ja korjaajia varten; katsoo, että tällaisen mekanismin olisi perustuttava yhteisiin menetelmiin, joita olisi kehitettävä ottaen huomioon paikalliset erityispiirteet ja joiden tavoitteena olisi oltava helpottaa sellaisten kestävien ja kilpailukykyisten liiketoimintamallien kehittämistä, jotka lisäävät myös laadukkaiden työpaikkojen luomista EU:ssa;

29. toteaa, että uudessa lainsäädäntökehyksessä ei anneta riippumattomille kunnostajille mahdollisuutta tutustua teknisiin asiakirjoihin tai vaatimustenmukaisuusvakuutuksiin; korostaa, että tämä puute haittaa tuotteiden laillista ja turvallista kunnostamista, erityisesti monimutkaisten tuotteiden, kuten elektroniikan ja koneiden, kunnostamista, silloin, kun niihin tutustuminen on tarpeen vaatimustenmukaisuuden varmistamiseksi; katsoo, että tämä puute voitaisiin korjata digitaalisella tuotepassilla antamalla laillista korjausta ja kunnostamista harjoittavien toimijoiden saataville asiaankuuluvat vaatimustenmukaisuutta ja turvallisuutta koskevat tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta tuotteet voidaan laillisesti palauttaa

vaatimustenmukaisiksi; katsoo myös, että tietojen saatavuus olisi rajoitettava siihen, mikä on tarpeen turvallisuuden varmistamiseksi ja näiden toimijoiden tehtävien asianmukaisen suorittamisen mahdollistamiseksi, ja että olisi otettava huomioon kaupallisesti arkaluonteisten tietojen suojelu;

30. tähdentää, että on laadittava ”huomattavan muuttamisen” selkeä ja yhdenmukainen määritelmä, jota voidaan käyttää tuotekohtaisen lainsäädännön perustana, jotta se voidaan erottaa tavanomaisista korjauksista tai huoltotoimista; katsoo, että vakiomuotoinen arviointimenettely muutoksen huomattavuuden määrittämiseksi parantaisi oikeusvarmuutta ja tukisi käytettyjä tavaroita käsitteleviä talouden toimijoita; katsoo, että on tarpeen kiireellisesti kehittää säännöllisesti tarkistettavia ohjeita etenkin elektronisten laitteiden yleisiä kunnostus- ja korjausprosesseja varten, kuten näyttöjen, akkujen tai kameroiden vaihtamista varten, mukaan lukien tiedot yhteensopivista komponenteista, jotta voidaan vahvistaa sovellettavaa lainsäädäntöä koskeva vaatimustenmukaisuusolettama ja näin edistää kiertotalouden liiketoimintamallien kehittämistä ja tukea asiaankuuluvien viranomaisten ja talouden toimijoiden työtä;

31. korostaa uusiokaupan – johon osallistuu kunnostajia, korjaajia ja muita uusia toimijoita – merkittävää taloudellista potentiaalia toteuttamiskelpoisena vaihtoehtona kestämättömille kulutusmalleille; kehottaa komissiota ja kuluttajaviranomaisia toteuttamaan tiedotuskampanjoita uudelleenkäytön ja uusiokaupan eduista;

Standardointi ja vaatimustenmukaisuuden arviointi

32. katsoo, että yhdenmukaistetut standardit ovat keskeinen tekijä sisämarkkinoilla tuettaessa EU:n oikeudessa vahvistettuja yleisen edun mukaisia tavoitteita; painottaa, että komissio vastaa standardointipyyntöjen esittämisestä kuluttajien etujen, terveyden, turvallisuuden, ympäristönsuojelun ja tietoturvan takaamiseksi sekä sosiaalisen osallisuuden edistämiseksi, kilpailukyvyn tukemiseksi, innovoinnin edistämiseksi, tarpeettoman hallinnollisen rasitteen vähentämiseksi ja vaatimusten noudattamista koskevien menettelyjen yksinkertaistamiseksi; panee tältä osin merkille, että eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden tehtävänä on vastata tällaisiin pyyntöihin, millä pyritään tukemaan EU:n säädöksissä vahvistettua yleistä etua, ja auttaa edistämään unionin strategisia painopisteitä, mukaan lukien siirtyminen ilmastoneutraaliin talouteen, resurssitehokkuuden parantaminen ja kiertotalousmallien kehittäminen;

33. pitää myönteisenä, että sisämarkkinastrategiassa otetaan huomioon, että yrityksillä on edelleen haasteita oikea-aikaisten ja tehokkaiden yhdenmukaistettujen standardien puuttumisesta tai viivästymisestä johtuen, mikä johtaa kustannusten lisääntymiseen, oikeudelliseen epävarmuuteen, kilpailukyvyn ja markkinavalvonnan heikkenemiseen ja uusien teknologioiden hitaampaan käyttöönottoon; toteaa, että

tämä koskee myös nopeasti kehittyviä aloja, kuten tekoälyä; ilmaisee huolensa siitä, että jos uuden lainsäädännön soveltamisajankohtana ei ole asianmukaisia ja sovellettavia standardeja, valmistajille ja innovoijille – samoin kuin kuluttajille – voi koitua kielteisiä seurauksia, sillä tuottajat voivat sertifioida tuotteet itse väärän riskiluokituksen mukaisesti, mikä haittaa unionin oikeuden tavoitteiden täyttymistä ja vaarantaa käyttäjien suojelun;

34. korostaa, että yhdenmukaistettujen standardien viivästynyt julkaiseminen Euroopan unionin virallisessa lehdessä on edelleen merkittävä ongelma eri markkinatoimijoille ja kuluttajille ja rajoittaa markkinavalvontaviranomaisten mahdollisuuksia valvoa vaatimusten noudattamista; kehottaa komissiota asettamaan standardointipyynnöille enimmäismääräajat ja virtaviivaistamaan standardointiprosessia;

35. korostaa standardoinnin merkitystä tavaroiden vapaan liikkuvuuden edistämisessä ja esteiden vähentämisessä sisämarkkinoilla sekä EU:n yritysten kilpailukyvyn parantamisessa helpottamalla unionin lainsäädännön noudattamista; painottaa tässä yhteydessä EU:n toimielinten ja eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden pitkäaikaisen julkisen ja yksityisen sektorin välisen kumppanuuden hyötyjä, sillä se on ollut keskeistä kehitettäessä tuotteita, jotka ovat turvallisempia ja paremmin linjassa digitaalisen ja vihreän siirtymän tavoitteiden kanssa; toteaa, että näin on myös varmistetaan, että standardit ovat markkinalähtöisiä eli ne on kehitetty markkinoiden tarpeiden ja innovaatioiden pohjalta kuluttajien turvallisuutta unohtamatta;

36. korostaa standardoinnin merkitystä eurooppalaisten yritysten kansainväliselle kilpailukyvylle; kehottaa komissiota koordinoimaan enemmän yhteistä eurooppalaista lähestymistapaa kantoihin kansainvälisillä standardointifoorumeilla kaikkien niiden tuotteiden osalta, joihin sovelletaan kansainvälisiä standardeja; katsoo, että yhteinen eurooppalainen lähestymistapa voisi olla avainasemassa pyrittäessä parantamaan standardointiin liittyvää eurooppalaista koordinointia ja toimintaa kansainvälisellä tasolla samanmielisten globaalien kumppaneiden kanssa; painottaa, että kansainvälisten standardien hyväksymistä olisi helpotettava, jos ne ovat EU:n politiikkatavoitteiden ja strategisten etujen mukaisia, jotta voidaan avata uusia markkinoita eurooppalaisille tuotteille, välttää tarpeettomia päällekkäisyyksiä, edistää maailmanlaajuisen sääntely-ympäristön johdonmukaisuutta ja helpottaa kansainvälistä kauppaa;

37. korostaa, että uuden lainsäädäntökehyksen tarkistamisen olisi lisättävä standardointiprosessin kattavuutta, avoimuutta ja tehokkuutta sekä kehitys- että täytäntöönpanovaiheissa, myös osoitettaessa EU:n varoja eurooppalaisille standardointiorganisaatioille; muistuttaa, että merkittävän, pitkäaikaisen ja vakaan taloudellisen tuen takaaminen kansalaisjärjestöille ja pk-yrityksille on olennaisen tärkeää, jotta niitä

voidaan auttaa osallistumaan tehokkaasti standardointiprosessiin; katsoo, että uutta lainsäädäntökehystä olisi tarkistettava samanaikaisesti standardointiasetuksen tarkistamisen kanssa;

38. korostaa, että on tärkeää säilyttää periaate, jonka mukaan vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyillä varmistetaan, että tuotteet täyttävät uuden lainsäädäntökehyksen mukaisessa EU:n yhdenmukaistamislainsäädännössä vahvistetut sovellettavat vaatimukset; katsoo, että nämä menettelyt ovat onnistuneet tuotteiden turvallisuuden, suorituskyvyn ja luotettavuuden varmistamisessa ja että niiden avulla on myös yhdenmukaistettu sisämarkkinasääntöjä; korostaa kuitenkin tarvetta tarkastella uudelleen nykyisten vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulien toimivuutta ja selkeyttä, kun otetaan huomioon edelleen jatkuva oikeudellinen epävarmuus, epäjohdonmukainen soveltaminen eri aloilla ja teknologian kehityksestä, kuten verkkoon liitetyistä tuotteista, peräisin olevat uudet riskit; katsoo, että uudelleentarkastelussa olisi noudatettava periaatetta, jonka mukaan tuotteeseen liittyvän riskin tason olisi määritettävä vaadittava vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely; kehottaa komissiota jatkamaan ponnisteluja näiden ongelmien ratkaisemiseksi erityisesti parantamalla markkinavalvontaa, päivittämällä standardeja ja virtaviivaistamalla talouden toimijoiden, etenkin pk-yritysten, prosesseja ja varmistamaan siten, että järjestelmä täyttää tulevaisuuden vaatimukset;

39. korostaa, että ilmoitettujen laitosten on toimittava osaavalla tavalla, puolueettomasti ja riippumattomasti; ilmaisee huolensa siitä, että niiden osaamisen arviointi vaihtelee edelleen huomattavasti eri jäsenvaltioissa, mikä johtaa edelleen jatkuvaan oikeudelliseen epävarmuuteen ja erilaisiin käytäntöihin; pitää valitettavana, että joissakin tapauksissa ilmoitetut laitokset myöntävät vaatimustenmukaisuustodistuksia tarkistamatta riittävällä tavalla sovellettavien yhdenmukaistettujen standardien kaikkien asiaankuuluvien lausekkeiden noudattamista, mikä voi heikentää huomattavasti standardointijärjestelmän uskottavuutta ja estää merkittävällä tavalla markkinavalvontaviranomaisia tekemästä työtään tehokkaasti; ehdottaa, että komissio selvittää mahdollisuutta tehdä ilmoitettujen laitosten akkreditoinnista pakollista, jotta voidaan varmistaa niiden osaaminen, puolueettomuus ja riippumattomuus kaikissa jäsenvaltioissa; pitää tätä olennaisen tärkeänä, jotta voidaan puuttua erilaisiin käytäntöihin, parantaa oikeusvarmuutta ja vahvistaa luottamusta vaatimustenmukaisuuden arviointijärjestelmään;

°

° °

40. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.